

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

FREE RENDITION

By the Grace of G-d
Erev Lag B'Omer-Erev
Shabbos-Kodesh, 5734.
Brooklyn, N.Y.

To Communal Torah Activists
Particularly, Those Engaged In
Lag B'Omer Activity

G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

Well known, and explained in various sources ¹, are the reasons which give the day of Lag B'Omer its special distinction ², importance and significance,

In regard to all of which reasons we may apply the rule of our Sages ³, "These as well as those are the words of the Living G-d"; a rule which is valid even where there is a difference between them. How much more so in an area where it can be said, "One master said one thing, and one master said another, and they do not differ."

To begin with, there is the reason cited in the Shulchan Aruch ⁴ (which is a Code of laws for actual practice), to the effect that on that day (Lag B'Omer) the death toll of Rabbi Akiva's disciples came to an end (which is a passive reason, not involving action; merely the end of a calamity).

At the other end, Lag B'Omer is noted as the day of great joy ⁵ for Rabbi Shimon ben Yochoi (RaShBY) - his demise and ascent to heaven, and, in his words ⁶: "This is a day of fulfillment (of a verse) ..my soul being united with Him, kindled in Him, absorbed in Him.."

So great was the joy, that it became a day of rejoicing for ⁷all Jews, for whom it became "a Mitzva to rejoice with RaShBY's joy", with the omission of Tachnun, etc.

There is an obvious correlation and connection between the said two aspects of Lag B'Omer. For after most of Rabbi Akiva's disciples had died, RaShBY was one of the very few who remained and restored the desolate world; the one and distinguished one among them, as attested to by Rabbi Akiva, the teacher of all those disciples, who said to him: "Be satisfied that I and Your Creator recognize your worth ¹⁰,"

And it was RaShBY who declared, "I am willing and able to absolve the whole world from judgment, from the day I was created to this moment ¹¹ - counter to, and in rectification of, the conduct of those disciples who had failed to respect one another ¹² (thus bringing down upon themselves Divine judgment).

Now, as in the case of all days of remembrance in our Torah, Toras Chayim ("instruction in life") - it calls for reflection on the significance of Lag B'Omer, in a manner of learning that leads to action.

RaShBY signifies ¹³, among other things, a) a person "whose study of Torah is his vocation ¹⁴," and b) one whose Ahavas Yisroel embraces the "whole world," every Jew in whatever situation he may find himself, including one who faces Divine judgment and needs to be absolved from it.

To be sure, which person can approach ¹⁴ the category of RaShBY and his colleagues ¹⁵, "men that Torah study was their vocation?!" However, everyone can set fixed times for Torah study, so that at such times one's learning attains the quality of one whose Torah study is his vocation, to the exclusion of all else.

It follows, and it is hoped, that the auspicious day ¹⁶ of Lag B'Omer will inspire and give every Jew the quality and power to set fixed periods of Torah study every day in a way that will make Torah his vocation. And one who already has such fixed periods of study - will increase and double it ¹⁷, in keeping with the saying of our Sages, "He who has one hundred, desires two hundred ¹⁸," etc. Fixed periods both for individual study and for group study. And in the spirit of boundless Ahavas Yisroel, one will do everything possible to encourage other Jews, in all parts of the world, to do likewise: to set for themselves fixed periods for such Torah study, and induce others in their environment to follow their example.

* * *

The above has a special bearing on our present age ¹⁹ of utter confusion, etc., when, despite the fact that the darkness and servitude of these Golus days are so plain to see, there are those who call this darkness light, etc.

But "there is no salvation for us except this Torah²⁰," Toras Emes and Torah Or - to light up the darkness of the bitter Golus with the true light of Torah in ever growing illumination; to light it up -

With the light of the revealed Torah ²¹ (Nigleh) - in which RaShBY excelled to such a degree as to give 24 answers to every difficulty²², etc.

And with the light of the Inner Torah ²¹ (Pnimius) - which is "your (RaShBY's) treatise ²³", as the Prophet Elijah is quoted in the Zohar encouraged by Moshe Rabbenu, the Faithful Shepherd of each and every Jew and Jewess in all ages, "who will be nourished ²⁴ by (the true interpretation of the teaching of) this your treatise, when it will be revealed below in the end of days," and bring about the fulfillment of the words, "And you shall proclaim liberty in the land," as foretold by the Prophet Elijah;

And, similarly, following in the footsteps of RaShBY who achieved oneness with G-d, etc., as above.

Of course, no one can dare approach and compare to him ²⁵, but after "RaShBY opened ²⁶" this way, and his teachings were transmitted and revealed in the Torah, it has been made accessible, though in a minute measure, and made relevant to each and every Jew. Especially in light of what David, the Sweetner of the Songs of Israel, had said in behalf of all Jews and every Jew: "Whom else have I in heaven, and with You I desire nothing on earth; my flesh and my heart go out to You, O G-d, Rock of my heart and my portion for ever ²⁷."

May we also see the fulfillment of the allusion ²⁸ in the saying of our Sages that "Rabbi Shimon is worthy to be relied upon in a time of emergency ²⁹," that in the present emergency for Jews, for the individual ³⁰ as well as for the nation (and the emergency is very evident at present), RaShBY may be relied upon to absolve the whole world from judgment, and is indeed so relied upon,

To achieve liberation and freedom on the personal level, in terms of true freedom that comes through occupation with Torah study ³¹,

And from the redemption of the individual to the true and complete redemption of all our Jewish people from the Golus, mercifully ³², through our righteous Moshiach.

May G-d grant that all the above should be "with great joy," and in our time, to quote our Sages, "...they are redeemed immediately ³³."

With blessing for much Hatzlocho
in all above mentioned,
And with blessing for good tidings,

/Signed: Menachem Schneerson/

(1) ראה שד"ח אסיפת דינים מע' ארץ ישראל סק"ו. וש"נ. ולהעיר אשר בשו"ת חת"ס חיו"ד סרל"ג מוסיף טעם ע"פ מדרש (המחולק עם ש"ס פר"ע (וראה ג"כ פרש"י בשלח טז, א)) שביום ח"י אייר התחיל המן לירד. ולכאורה עפ"ז הו"ל לחוג יום זה מני אז. ולדברי החת"ס עצמו הותחל בזה רק בימי רע"ק (שו"ת האו"ח סו"ס קס"ג. על הסתירה במסקנת ב' התשנ"ב - כבר העיר בשד"ח שם), אבל גדולה מזה מצינו במנהגי שבת הגדול (טושו"ע או"ח סת"ל) שטעמם מאורעות שקודם יצי"מ ולא מצינו בש"ס ומדרשים שיזכירו. ועוד שפשטות הטעם שקבעום בשבת ולא ביו"ד ניסן מפני מיתת מרים - משמע שבנתיים עכ"פ לא נהגו בהם. ולחוסר הדבר י"ל שטעמים הנ"ל (לבדם) אין מספיקים "להבדיל" היום ולצינו במנהג מיוחד וכו', אבל כשבא (עוד) מאורע חשוב (יותר) נתעורר ונזכר גם זה שקודמו (ולהעיר ממגלגלין זכות ליום זכאי (תענית כט, א)). ומעין זה מצינו בהלכה ומדאורייתא בגלגול שבועה (קדושין כז, ב). ואכ"מ. (2) כמה ממנהגי אדה"ז ושאר נשיאי חב"ד ביום זה - ראה שיחת לג"ב תש"ד. לקוטי דבורים לל"ג בעומר תש"ס. ע"ד העלי' למירון ביום זה וכו' - ראה ס' הילולא דרשב"י (להריא"ז מרגלית, ירוח"ו) וש"נ. (3) עירובין יג, ב. ולהעיר ממפרשי המשנה (אבות פ"ה, מי"ז) דמחלוקת הלל ושמאי סופה להתקיים. וראה לקו"א ואור תורה להה"מ ד"ה זה. (4) או"ח סחצ"ג. ולהעיר אשר בשו"ע אדה"ז שם יש אולי השמטת הדפוס (דבסעיף ה' מתחיל: לג ימים כו' - מבלי להזכיר עד"ז מקודם). (5) פ"ח שער ספה"ע פ"ז (ובדפוס קאריץ נשמט!). סידור (דעם דא"ח) שער הל"ג בעומר. דרושי חסידות דלג"ב (בארוכה). ועוד. (6) זח"ג רצב, א. וראה ד"ה ויכולו - בהמשך רס"ו ע' מד ושם ע' ריט. לקוטי לוי יצחק לזח"ג שם. (7) משנת חסידים מס' אייר וסיון ספ"א (והמ"ח לא העתיק רק ד' האריז"ל - פס"ד להצ"צ ליו"ד סק"א). (8) יבמות סב, ב. (9) להעיר מל' המ"ח שם: ה' תלמידים כו' ועל ידם וע"י רשב"י שהי' אף הוא תלמידו נתקיים העולם. (10) ירוש' ספה" פ"א ה"ב. (11) סוכה מה, ב. וראה ג"כ ירושלמי ברכות פ"ט סוף ה"ב. (12) יבמות שם. (13) בזח"א רנה, סע"א דא"ל רשב"י למלאכא דאי לית זכאין בעלמא הא אית חד ואנא הוא דכפ"ב וצדיק יסוד עולם, ובסוכה (מה, ב) ראיחי בני עלי' כו' אם שנים הן אני וכני - אבל עיין במאמרי לג"ב הנ"ל דתורתו אומנתו הוא עסק התורה באופן דתען לשוני אמרתך כו' ביטול כו' ע"י המסנ"פ שהמשיך עליו בק"ש (דלק"ש מפסיקין) כו'. ועיין תניא ספ"י. ועד"ז י"ל בנוגע שאר עניני רשב"י המבוארים במאמרים הנ"ל ובכ"מ. (14) שבת יא, א. טושו"ע או"ח סו"ס קו. (15) עיין סד"ה בזהר כו' זימנא חדא-אוה"ח לויקרא ובס' תרכ"ז. (16) להעיר ממלאכי (ג, יז): ליום אשר אני עושה סגולה וחמלתי עליהם כאשר יחמול איש על בנו. ושמו"ר פי"ח, ז. (17) כפליים ע"ד דרז"ל בשמו"ר רפמ"ו. (18) ראה קה"ר א, יג. בחיי ס"פ ח"ש. (19) להעיר מקביעות לג"ב בשנה זו שהיא בועש"ק - שבשית אלפי שני דהוי עלמא ה"ז אלף הששי (להעיר מרמב"ן לבראשית ב, ג). וראה זח"א קיז, א. (20) פזמון זכור ברית אברהם לר"ג (מאור הגולה?) ע"פ ספרא פ' בחוקותי (ח, י): אילולא ס"ח שנשתייר להם לא היו משונים מאו"ה כלום. (21) שרשב"י חיבר סתים וגליא דתורה (סד"ה בזהר כו' זימנא חדא הנ"ל). (22) שבת לג, ב. וראה אגה"ק פכ"ו (קמג, א). (23) זח"ג (קכד, ב) וראה אגה"ק שם. (24) תקו"ז סוף ת"ו. וראה מקדש מלך על הזהר בהקדמה. (25) ראה תניא פמ"ד (סג, א). (26) ראה ד"ה כי כאשר, תרע"ח. (27) תהלים עג, כה-כו. ובפרש"י נחאוה בשרי. ועיין יהל אור שם. (28) הובא ג"כ בשער ישכר סוף המאמר ללג"ב. (29) ברכות ט, א. וש"נ. (30) ראה יל"ש שמואל א רמז צב: תניא רשב"י אומר כו' צרת יחיד מניין ת"ל יקראני ואענהו. (31) אבות פ"ו מ"ב. (32) זח"ג קכד, ב. אגה"ק שם. (33) רמב"ם הל' תשובה פ"ז, ה"ה. וראה אגה"ח לאדה"ז פי"א.